

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 242: Đây Là Lý Do Các Bậc Đại Sĩ Như Văn Thù, Long Thọ, Trí Giả, Vĩnh Minh đều Phát Nguyện Vãng Sanh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 017)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thử Văn Thù, Long Thọ, Trí Giả, Vĩnh Minh chư Đại sĩ, sở dĩ giai phát nguyện vãng sanh giả dã.】 *(Dịch nghĩa: Đây là lý do các bậc Đại sĩ như Văn Thù, Long Thọ, Trí Giả, Vĩnh Minh đều phát nguyện vãng sanh.)*

Ở đây nêu ra vài ví dụ. Về Bồ-tát Văn Thù, trong tất cả các kinh điển Đại thừa, Thế Tôn đều nói với chúng ta rằng: trong hàng Bồ-tát, trí huệ đệ nhất là Bồ-tát Văn Thù Sư Lợi. Cũng giống như trong hàng A-la-hán Tiểu thừa, trí huệ đệ nhất là Tôn giả Xá Lợi Phất, trí huệ đứng đầu. Khi Phật thuyết kinh “A Di Đà”, Ngài chỉ gọi mỗi tên Tôn giả Xá Lợi Phất, Ngài không gọi người khác. Từ chỗ này, chúng ta cần phải thấu hiểu mối quan hệ giữa Tịnh Độ và Bát Nhã. Tại sao Phật không gọi người khác mà đơn độc chỉ gọi vị “trí huệ đệ nhất” là Xá Lợi Phất? Bởi lẽ nếu không có đệ nhất trí huệ thì không thể hiểu thấu cái lý của Tịnh Độ. Cho nên trên kinh “A Di Đà”, Tiểu thừa xếp hàng đầu là Ngài Xá Lợi Phất, Bồ-tát xếp hàng đầu là Bồ-tát Văn Thù Sư Lợi, điều này hiển thị mối quan hệ mật thiết giữa Tịnh Độ và Bát Nhã. Bồ-tát Văn Thù cầu sanh Thế giới Cực Lạc.

Ở thế gian này của chúng ta, sau khi Thế Tôn diệt độ, tại Ấn Độ xuất hiện một nhân vật. Cách thời điểm Phật Thích Ca Mâu Ni diệt độ sáu trăm năm, Bồ-tát Long Thọ xuất hiện tại Ấn Độ. Mà Bồ-tát Long Thọ, trong kinh Đại thừa Phật đã từng dự ngôn, trong cửa Phật chúng ta gọi là “thọ ký”, bây giờ gọi là tiên tri. Phật nói sau khi Ngài diệt độ sáu trăm năm, sẽ có Long Thọ xuất hiện ở đời, hoằng dương Đại thừa. Cho nên, Ngài Long Thọ là Tổ sư chung của tám tông phái Đại thừa Trung Quốc (Bát Tông Cộng Tổ), tông phái nào cũng tôn Ngài làm Tổ sư. Bồ-tát Long Thọ là Tổ sư của cả tám đại tông phái, là vị Tổ sư

chung, điều này cho thấy tám tông của Đại thừa đều là do Lão nhân gia Ngài truyền xuống, vậy mà Ngài lại cầu sanh Tịnh Độ.

Về tám tông phái Đại thừa, chúng ta hẳn đều rất rõ ràng. Được thành lập tại Trung Quốc thì có tông Hoa Nghiêm (còn gọi là Hiền Thủ tông), Thiên Thai tông (còn gọi là Pháp Hoa tông), Tịnh Độ tông là do người Trung Quốc chúng ta kiến lập. Còn những tông phái có quan hệ với phương Tây, từ bên đó truyền sang thì có Tam Luận tông, Pháp Tướng tông, Thiền tông, còn có Luật tông (Giới luật), Mật tông; đây là truyền thừa từ phương Tây [Ấn Độ] sang, tổng cộng là tám tông phái Đại thừa. Trong số đó có Thiền tông, có Mật tông, có Pháp Tướng Duy Thức tông. Là Tổ sư chung của tám đại tông phái, tại sao Lão nhân gia Ngài lại khẳng khái chọn Thế giới Tây Phương Cực Lạc để vãng sanh? Ngài không ở trong Mật tông mà “tức thân thành Phật”, Ngài không ở trong Thiền tông mà “đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh”, Ngài không làm như thế, mà cuối cùng Ngài niệm Phật vãng sanh Tịnh Độ. Chúng ta học Phật đối với những sự việc này không thể không lưu tâm.

Chúng ta xem đọc kinh điển không nhiều, đối với lý luận thâm sâu của Phật pháp cũng không tường tận lắm, nhưng hãy nhìn xem những vị Tổ sư Đại đức xưa nay, những hành trạng và hướng đi của các Ngài, chúng ta thấy rất đáng để mình phản tỉnh, cần nên suy ngẫm cho kỹ, sự lựa chọn của các Ngài lẽ nào lại sai?

Cho nên trong các vị Tổ sư Đại đức không nhắc ai khác, lại đơn cử Bồ-tát Long Thọ, bởi vì Bồ-tát Long Thọ thì bất kỳ tông phái nào cũng đều tôn kính Lão nhân gia Ngài, Ngài đều là Tổ sư, vậy mà Ngài niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ.

Ở Trung Quốc chúng ta, có Đại sư Vĩnh Minh. “Trí Giả, Vĩnh Minh”. Trí Giả là Đại sư của tông Thiên Thai, tông Thiên Thai tu Pháp Hoa Tam Muội, tu là tu Thiên Thai Chỉ Quán, thế nhưng Đại sư Trí Giả cầu sanh Tịnh Độ, trong “Vãng Sanh Truyện” có tên Ngài, trong “Tịnh Độ Thánh Hiền Lục” cũng có tên Ngài. Đến đời sau, hầu như các vị Tổ sư lịch đại của tông Thiên Thai đa phần đều niệm Phật vãng sanh Tịnh Độ. Như cận đại có Lão Pháp sư Đế Nhàn, đây là Đại sư Thiên Thai thời cuối nhà Thanh đầu Dân Quốc; người truyền thừa của Ngài là Pháp sư Bảo Tịnh, Pháp sư Đàm Hư, đây đều là những Tổ sư tông Thiên Thai thời cận đại, thấy đều là niệm Phật vãng sanh Tịnh Độ, trong “Cận Đại Vãng Sanh Lục” chúng ta đều đã thấy. Không thể nói những người này

không có trí huệ! Nói lời thành thật, những vị này là “thông gia”, thông Tông thông Giáo, các Ngài sẽ không lựa chọn sai lầm đâu.

Đại sư Vĩnh Minh, là người từ trong Thiền tông quay đầu lại, ở trong Thiền tông đã đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh, rồi quay đầu lại lão thật niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ.

Người xưa nêu ra bốn vị này, dụng ý rất sâu sắc. Văn Thù là đệ nhất trong hàng Bồ-tát; Long Thọ là Tổ chung của tám tông; Trí Giả đại diện cho Giáo hạ, Vĩnh Minh đại diện cho Thiền tông. Tông môn, Giáo hạ đến cuối cùng thủy đều quy về Tịnh Độ. Quý vị xem cái cảnh tượng này thù thắng biết bao, “cho nên đều phát nguyện vãng sanh vậy”. Chúng ta nhìn thấy cái cảnh tượng thế này, lẽ nào còn không phát nguyện cầu sanh Tịnh Độ sao? Chẳng cần phải nghiên cứu sâu cái lý của nó nữa, quý vị nhìn xem những nhân vật ấy, họ đi con đường này, chúng ta đi theo sau, chắc chắn là không sai, như vậy là đúng rồi!